

საქმე # 160100119003058391
#1/240-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით
შესავალი ნაწილი
ბოლნისის რაიონული სასამართლო

22 ნოემბერი 2019 წელი
ბოლნისი

ქ.

მოსამართლე - ჯემალ კოპალიანი
სხდომის მდივანი - ცაცა ებრალიძე

ბრალდების მხარე:

პროკურორი: გი-----ი მე-----ძე

ბრალდებული: ნა---მ ნო-----ი

დაბადებული: 1-----ი

პირადი ნომერი: 28-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: საშუალო

ნასამართლობა: ნასამართლობის არ მქონე

ოჯახური მდგ--მარეობა: დაოჯახებული

რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: მარნეული, სოფელი
ყიზლაჯლო, მ-----

დაცვის მხარე:

ადვოკატი: დი-----ი ნა-----ი, ოთ-რ სუ-----ი

კვალიფი-აცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილი (ორი ეპიზოდი), სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილი.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზი-ური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე, ან 120-ე მუხლებით გათვალისწინებული შედეგი.

ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზი-ური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული

შედეგი (ორი ეპიზოდი); 3. ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც მას ვისაც ემუქრებიან გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

თ-რჯიმანი - ნა---ი იბ-----ა

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

1. წარდგენილი ბრალდების არსი:

პირის ბრალდების შესახებ დადგენილების თ-ნახმად, ნა---მ ნო-----ის მიერ განხორციელებული ქმედება გამოიხატა შემდეგში:

1.1. 2019 წლის 08 ივნისს, დაახლოებით 22:00 საათზე, მარნეულის მუნიციპალიტეტი, სოფელ ყიზილაჯლოში ნა---მ ნო-----მა მისი ოჯახის მფლობელობაში არსებულ საცხოვრებელი სახლის ეზოში მდებარე დამხმარე შენობაში განთ-ვსებულ სამზარეულოში, ფულის მოთხოვნაზე უარის მიღების შემდეგ--მ ფიზი-ურად იძალადა მასთ-ნ არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლე პა-----ა ორ-----აზე, კერძოდ, მუშტებს ურტყამდა თ-ვის არეში და თმებს ქაჩავდა, რის გამოც პა-----ა ორ-----ამ განიცადა ფიზი-ური ტკივილი..

1.2. 2019 წლის 09 ივნისს, დაახლოებით 19:30 საათზე, მარნეულის მუნიციპალიტეტი, სოფელ ყიზილაჯლოში ნა---მ ნო-----მა მისი ოჯახის მფლობელობაში არსებული საცხოვრებელი სახლის საძინებელში და ეზოში მდებარე დამხმარე შენობაში განთ-ვსებულ სამზარეულოში, სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა და ფიზი-ურად იძალადა მასთ-ნ არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლე პა-----ა ორ-----აზე, კერძოდ, საძინებელში შესვლისთ-ნავე ამ უკანასკნელს თ-ვში ურტყამდა მუშტებს, ამავედროულად ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობით. პა-----ა ორ-----ამ სამზარეულოში გაქცევით სცადა თ-ვისშველა, მაგრამ ნა---მ ნო-----ი იქაც მივიდა და გააგრძელა მისი ცემა, დაა---ანა კარის მინა, რომლის ნატეხებით-ც მეუღლეს ემუქრებოდა სიცოცხლის მოსპობით და ორივე ხელის მაჯებზე მინის ნატეხის რამოდენიმეჯერ დასმის გზით მიაყენა და---ანებები. ნა---მ ნო-----ის მიერ განხორციელებული ქმედებით პა-----ა ორ-----ამ მიიღო სხეულის და---ანებები და განიცადა ფიზი-ური ტკივილი, ასევე გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2. სასამართლომ დაადგინა:

2.1. ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოსათვის წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უტყუარად ვერ დადასტურდა ნა---მ ნო-----ის მიერ 2019 წლის 08 ივნისს, დაახლოებით 22:00 საათზე, მარნეულის მუნიციპალიტეტის სოფელ ყიზილაჯლოში მდებარე, ნა---მ ნო-----ის ოჯახის მფლობელობაში

არსებულ სახლის ეზოში განთ-ვსებულ სამზარეულოში, 2019 წლის 09 ივნისს, დაახლოებით 19:30 საათზე, მარნეულის მუნიციპალიტეტის სოფელ ყიზლახლოში მდებარე, ნა---მ ნო-----ის ოჯახის მფლობელობაში არსებულ სახლის საძინებელში და ეზოში განთ-ვსებულ სამზარეულოში, პა-----ა ორ-----ას მიმართ განხორციელებული ფიზი-ური ძალადობის და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტები.

3. მტკიცებულებათ- ერთობლიობა:

3.1. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თ-ნახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთ-ნ მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გ--ნივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთ-ნხმებულ მტკიცებულებათ- ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტანდარტი - „გ--ნივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგ--რც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათ- ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

3.2. ადამიანის უფლებათ- ევროპული სასამართლოს მიერ ბარბერას (Barberà) და სხვათ- საქმეზე განმარტებულია, რომ მტკიცებულებათ- შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა.¹ ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთ-ნ შედარებით, რათ- შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგინოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა.²

3.3. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო საქმეში არსებულ ყველა მტკიცებულებას აფასებს საქმესთ-ნ მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და მიაჩნია, რომ საქმის არსებითი განხილვის შედეგად ვერ დადასტურდა განაჩენის 1.1. 1.2. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები, კერძოდ:

3.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ნა---მ ნო-----ის მიერ მეუღლის-პა-----ა ორ-----ას მიმართ 2019 წლის 08-09 ივნისს განხორციელებული ფიზი-ური ძალადობის და და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგინა პირდაპირი მტკიცებულებები: დაზარალებულ -პა-----ა ორ-----ას, მოწმე ტა----ზ ნო-----ის გამოკითხვის ოქმი, რომლებმაც საქმის არსებითი განხილვისას ჩვენების მიცემაზე უარი განაცხადეს.

3.5. საქართველოს სსსკ-ის მე-3 მუხლის 24-ე ნაწილის თ-ნახმად, მოწმის ჩვენება არის, მოწმის მიერ სასამართლოში მიცემული ინფორმაცია სისხლის სამართლის

საქმის გარემოებათ- შესახებ. ამდენად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოწმის ჩვენება არის სასამართლოში მიცემული ინფორმაცია და განაჩენის გამოტანის დროს გამოყენებული უნდა იქნეს სწორედ მოწმის მიერ სასამართლოში მიცემული ჩვენება.

3.6. ზემოაღნიშნული წესიდან არსებობს გამონაკლისი, რომელიც გათვალისწინებულია საქართველოს სსსკ-ის 243-ე მუხლით, რომლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, თუ მოწმე არ გამოცხადდა სასამართლოში საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე ჩვენების მისაცემად, მისი გამოკითხვის გზით მიღებული ინფორმაციის ან გამოძიების დროს ამ კოდექსის 114-ე მუხლის შესაბამისად მიცემული ჩვენების საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე საჯაროდ წაკითხვა, აგრეთვე მიღებული ინფორმაციის/ჩვენების აუდიო ან ვიდეოჩანაწერის მოსმენა (დემონსტრირება) დასაშვებია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ მოწმე გარდაიცვალა, საქართველოში არ იმყოფება, მისი ადგილსამყოფელი უცნობია ან ამოწურულია სასამართლოს წინაშე მისი წარდგენის ყველა გ--ნივრული შესაძლებლობა და გამოკითხვა/დაკითხვა ამ კოდექსით დადგენილი წესით ჩატარდა. არ შეიძლება გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად მხოლოდ აღნიშნული მტკიცებულება დაედოს.

3.7. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად, თუ მოწმე გამოცხადდა სასამართლოში საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე ჩვენების მისაცემად, მხარე უფლებამოსილია მოითხოვოს მისი გამოკითხვის ოქმის ან მის მიერ ამ კოდექსის 114-ე მუხლის შესაბამისად მიცემული ჩვენების მთლიანად ან ნაწილობრივ საჯაროდ წაკითხვა, აგრეთვე ამ ჩვენების აუდიო ან ვიდეოჩანაწერის მოსმენა (დემონსტრირება). სასამართლო ვალდებულია დააკმაყოფილოს ეს მოთხოვნა.

3.8. ამდენად, სასამართლო აღნიშნავს, რომ გამოძიების ეტაპზე მოწმის მიერ მიცემული ჩვენების და მის მიერ გამოკითხვისას მიწოდებული ინფორმაციის საჯაროდ წაკითხვა და შემდგ--მ მისი გამოყენება შესაძლებელია მხოლოდ ორ შემთხვევაში: 1. სსსკ-ის 243-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით მკაცრად გათ-ლისწინებულ შემთხვევაში, მაგ.: თუ მოწმე გარდაიცვალა, საქართველოში არ იმყოფება, მისი ადგილსამყოფელი უცნობია ან ამოწურულია სასამართლოს წინაშე მისი წარდგენის ყველა გ--ნივრული შესაძლებლობა; 2. სსსკ-ის 243-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში, თუ მოწმე გამოცხადდა სასამართლოში ჩვენების მისაცემად ანუ სასამართლოს აძლევს ჩვენებას (არ სარგებლობს მისთვის სსსკ-ის 50-ე მუხლით მინიჭებული პრივილეგიით - არ მისცეს ჩვენება) და მხარე მოითხოვოს გამოკითხვის ოქმის ან მოწმის მიერ ამ კოდექსის 114-ე მუხლის შესაბამისად მიცემული ჩვენების მთლიანად ან ნაწილობრივ საჯაროდ წაკითხვას, აგრეთვე ამ ჩვენების აუდიო ან ვიდეოჩანაწერის მოსმენას (დემონსტრირებას).

3.9. სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში, დაზარალებულმა პა----
-ა ორ-----ამ და მოწმემ ტა----ზ ნო-----მა არ გააკეთეს განცხადება, ნა---მ ნო-----
--ის მიერ პა-----ა ორ-----ას მიმართ სავარაუდოდ განხორციელებული ძალადობის
და და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტების შესახებ და დააფიქსირეს
პოზიცია, რომ არ სურდათ ახლო ნათესავის წინააღდეგ სასამართლოსთვის
ჩვენების მიცემა.

3.10. ამდენად, ვინაიდან მოცემულ საქმეზე დაზარალებულად ცნობილმა პა-----ა
ორ-----ამ და მოწმე ტა----ზ ნო-----მა სასამართლოს არ მისცეს ჩვენება და
სახეზე არ არის სსსკ-ის 243-ე მუხლის 1-ლი, მე-2 ნაწილებით
გათვალისწინებული შემთხვევა, სასამართლო მოკლებულია სამართლებრივ
შესაძლებლობას გამოიყენოს მოწმეების მიერ გამოძიების დროს გამოკითხვისას
მიწოდებული ინფორმაცია გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად.

3.11. ამდენად, საქართველოს შიდა კანონმდებლობიდან და ადამიანის
უფლებათ- ევროპული სასამართლოს ზემოაღნიშნული პრეცედენტებიდან
გამომდინარე სასამართლო მოკლებულია სამართლებრივ შესაძლებლობას
გამოიყენოს გამოძიების ეტაპზე შედგენილი დაზარალებულისა და მოწმის
გამოკითხვის ოქმები და საფუძვლად დაუდოს ნა---მ ნო-----ის მიერ პა-----ა ორ--
-----ას მიმართ განხორციელებული ფიზიკური ძალადობის და და სიცოცხლის
მოსპობის მუქარის ფაქტების დადგენას.

3.12. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თ-ნახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად
მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთ-
ნხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ ნა---მ ნო-----ის სისხლის
სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების მხარის მტკიცებულებები: გი-----ი
ოქ-----ის, მა---დ კუ-----ის, ნა-----ი გო-----ს, ვა--ფ პა-----ის, ნი-ა ჯა----ის, ნუ-
---რ ჯა-----ის მონაწილეობით ჩატარებული საპროცესო მოქმედებები არსებით
სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისინი მიღებული იქნა
მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

3.13. რაც შეეხება ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოსათვის წარმოდგენილ
სხვა მტკიცებულებებს, სასამართლო ყურადღებას შეაჩერებს სხდომაზე
გამოკვლეული თითოეული მტკიცებულების შინაარსზე და განმარტავს, თუ
რომელი ფაქტების დადგენის შესაძლებლობას იძლევა ერთობლივად და
ინდივიდუალურად აღნიშნული მტკიცებულებები, კერძოდ:

3.14. სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა მოწმე იგ--რ ქვ-----ემ (მარნეულის შს
რაიონული სამმართველოს გამომძიებელი) განმარტა, რომ მიმდინარე წლის 09
ივნისს, მის მიერ დაწყებული იქნა გამოძიება ოჯახში ძალადობის ფაქტზე, რასაც
საფუძვლად დაედო პა-----ა ორ-----ას შეტყობინება, რომლის მიმართ-ც მეუღლემ
განხორციელა ოჯახში ძალადობა. მის მიერ ჩატარებული იქნა შემდეგი

საგამოძიებო მოქმედებები: მოწმის სახით გამოკითხული იქნა დაზარალებული პა-----ა ორ-----ა, რომელმაც დეტალურად აღწერა სრული ვით-რება, კერძოდ მეუღლემ 2019 წლის 8 და 9 ივნისს მის მიმართ განახორციელა ფიზი-ური ძალადობა. 2019 წლის 9 ივნისს, ოჯახში წარმოშობილი კონფლიქტის დროს ჩაიმსხვრა მინები, სწორედ ამ მინებით დაუზიანა დაზარალებულ პა-----ა ორ-----ას სხელები, რის გამოც მან განიცადა ფიზი-ური ტკივილი. 09 ივნისს ბრალდებულმა მეუღლის მიმართ განახორციელა მკვლელობის მუქარა, რომელიც დაზარალებულის განმარტებით რეალურად აღიქვა. ასევე მან ჩაატარა საგამოძიებო ექსპერიმენტი ვით-რების აღდგენის შესახებ, რომელიც მიმდინარეობდა ღამის საათებში, მასში მონაწილეობდნენ ექსპერტები, მოხდა ფოტოების ფიქსაცია, რომელიც თ-ნ ერთვის ოქმს. მის მიერ ამოღებულ იქნა ფარდა, რომელზედაც სავარაუდოდ დარჩენილი იყო სისხლის ლაქების კვალი. ასევე ჩატარდა დაზარალებულის ვიზუალური დათვალიერება, რა დროსაც დაზარალებულს ორივე ხელზე აღენიშნებოდა და---ანებები ნაკაწრის სახით, რომელიც მიაყენა მეუღლემ საცხოვრებელ სახლში და---ანებული მინის ფრაგმენტით. საქმეზე გამოკითხულ იქნა მოწმეები, მათ შორის სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიც, საქმეზე დანიშნული იყო სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზა. ბრალდებულის სახით დაკავებული იქნა პა-----ა ორ-----ის მეუღლე - ნა---მ ნო-----ი

3.15. სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა მოწმე მი---ნ ლე-----ემ განმარტა, რომ მეუშაობს ქვემო ქართლის სამედიცინო ექსპერტიზის განყოფილებაში ექსპერტად. აღნიშნული სისხლის სამართლის საქმესთან დაკავშირებით განმარტა, რომ 2019 წლის 10 ივნისს მის მიერ შემოწმებული იქნა პირადი გა--ნჯვით პა-----ა ორ-----ა, რის შემდგ--მაც შეცდომით გასცა დასკვნა, კერძოდ სხვა დასკვნის კოპირება გააკეთ-, სადაც მიუთით-, რომ დაზარალებულს და---ანება არ აღენიშნებოდა. მას შეეშალა ჩანაწერები და დაზარალებული ქალბატონის ნაცვლად, კომპიუტერში შეიტანა სხვა ჩანაწერი. შემდგ--მში, როდესაც მასთან გამომძიებელი მივიდა აღმოაჩინა ეს ჩანაწერები და მისცა ჩვენება, რომ ქალბატონს სხეულზე ჰქონდა და---ანებები ორივე მტევანზე სხვადასხვა ზომის სწორკიდეებიანი კანის ზერელე ჭრილობების სახით და განისაზღვრა ეს და---ანებები როგ--რც მსუბუქი ჯანმრთელობის მოშლით. უფრო კონკრეტულად კი, წინა მხრის წინა ზედაპირზე აღენიშნება ირიბად მდებარე მრავლობითი მოწით-ლო ნა---ფუფხვით დაფარული ხაზოვანი ხა--ათის კანის ზერელე ჭრილობები, ზომები 3 სმ-დან, 5-სმ-მდე. მარცხენა წინა მხარეზეც ასევე 3სმ-დან, 4სმ-მდე ანალოგიური ხა--ათის ჭრილობები. სავარაუდოდ და---ანებები მიყენებული უნდა ყოფილიყო მჭრელი ზედაპირის მქონე საგნის მოქმედებით. მას დადგენილებაში ჰქონდა მითითებული, რომ ეს და---ანებები მიაყენა მეუღლემ. გამოკითხვის ოქმს ის გაეცნო, შენიშვნა არ ჰქონია და ისე მოაწერა ხელი.

3.16. სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა მოწმე ტუ-----ნ სა-----ამ განმარტა, რომ რომ ის არის ნა---მ ნო-----ისა და პა-----ე ორ-----ას შვილი, დაოჯახებულია

და ცხოვრობს მეუღლის ოჯახში. მან გაიგა-- რომ მის მშობლებს შორის რაღაც კამათი ყოფილა, თუმცა პირადად არ შესწრებია ამას. დედამისი ნახა მამამისის დაკავების შემდგ--მ, რომელსაც სახეზე რაიმე და---ანების კვალი არ აღენიშნებოდა. კითხვაზე თუ რა მოხდა მათ შორის, დედამისმა უპასუხა, რომ იყო განერვიულებული და დარეკა პოლიციაში. მოწმის ჩვენებით წარსულში მის მშობლებს შორის არანაირ კონფლიქტს ადგილი არ ჰქონია.

3.17. სასამართლო აღნიშნავს, რომ იგ--რ ქვ----ე არის პოლიციის თ-ნამშრომელი, ხოლო მი----ნ ლე-----ე ექსპერტი რომლებიც მონაწილეობდნენ მოცემულ საქმეზე ჩატარებულ საგამოძიებო მოქმედებებში. მიუთითებენ თუ რა მოქმედებები განახორციელეს მათ ასევე დაადასტურეს მათ მიერ ჩატარებული საგამოძიებო მოქმედებების სისწორე. მათ სასამართლოს მიაწოდეს გამოძიების დროს მოწმეთ- დაკითხვის პროცესში და საგამოძიებო მოქმედებების ჩატარებისას მათგან მიღებული (მოყოლილი) ინფორმაცია. რაც შეეხება ტუ-----ნ სა-----ას იგი არის ნა---მ ნო-----ისა და პა-----ა ორ-----ას შვილი, რომელმაც განაცხადა, რომ მას არ დაუნახავს და არ შესწრებია ნა---მ ნო-----ის მხრიდან დედამისის პა-----ა ორ-----ას მიმართ სავარაუდოდ განხორციელებულ ძალადობისა და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტს. დადგენილია, რომ იგ--რ ქვ----ე, მი----ნ ლე-----ე და ტუ-----ნ სა-----ა ნიზამ ნო-----ის მიერ პა-----ა ორ-----ას მიმართ სავარაუდოდ ჩადენილ ძალადობისა და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტს არ შესწრებია, შესაბამისად აღნიშნული ფაქტის თვითმხილველი თვითონ არ არიან.

3.18. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს მოწმე მი----ნ ლე-----ის ჩვენებაზე რა დროსაც მან განმარტა, რომ დასკვნის გაცემისას მის მიერ დაშვებული იქნა შეცდომა და რომ დაზარალებულს სახეულზე აღენიშნებოდა და---ანებები. სასამართლო განმარტავს, რომ ექსპერტმა სასამართლო პროცესზე ვერ წარაუდგინა რაიმე მტკიცებულებები (ჩანაწერები), რომელით-ც დაადასტურებოდა მის მიერ სასამართლო პროცესზე გაკეთებულ განცხადება. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო მოკლებულია შესაძლებლობას გაიზიაროს ექსპერტის მიერ სასამართლო სხდომაზე მიცემული ჩვენება, ვინაიდან მის ვერ იქნა დადასტურებული აღნიშნული სახვა რაიმე პირდაპირი მტკიცებულებებით.

3.19. სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 10 ივნისის #003979019 დასკვნის თ-ნახმად (ექსპერტი მი----ნ ლე-----ე): პირადი გა-ნჯვით პა-----ა ორ-----ას 10.06.19წ. ფიზი-ური და---ანების ნიშნები არ აღენიშნება.

3.20. საქართველოს სსსკ-ის 76-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის შესაბამისად, ირიბია მოწმის ის ჩვენება, რომელიც ეფუძნება სხვა პირის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციას. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თ-ნახმად, სასამართლოში საქმის არსებითი განხილვის დროს ირიბი ჩვენება დასაშვები მტკიცებულებაა, თუ იგი

დასტურდება სხვა ისეთი მტკიცებულებით, რომელიც არ არის ირიბი ჩვენება.

3.21. სასამართლო აღნიშნავს, რომ აღნიშნული მოწმეები არ არიან ფაქტის უშუალო შემსწრეები (თვითმხილველები), მათ მიერ მიცემული ჩვენებები პირის ბრალდების დადგენილებაში მითითებული გარემოებების - პა-----ა ორ-----ასს მიმართ ძალადობის და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის განმახორციელებელი პირის ვინაობის დადგენის თვალსაზრისით წარმოადგენენ ირიბ ჩვენებებს (ჩვენებებს, რომლებიც ეფუძნება სხვა პირის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციას). ამასთან, თუ ვინ განახორციელა დაზარალებულებზე ფიზიკური ძალადობა, უშუალოდ ამ საკითხთან მიმართებით, ზემოაღნიშნული მოწმეების ირიბი ჩვენებები არ დასტურდება სხვა ისეთი მტკიცებულებით, რომელიც არ არის ირიბი ჩვენება.

3.22. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს 2015 წლის 22 იანვრის №1/1/548 გადაწყვეტილებაზე, რომლის თანახმადაც, საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტთან მიმართებით არაკონსტიტუციურად იქნა ცნობილი საქართველოს მოქმედი სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის მეორე წინადადებისა და იმავე კოდექსის 169-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც ითვალისწინებს აღნიშნული კოდექსის 76-ე მუხლით განსაზღვრული (2013 წლის 14 ივნისის რედაქცია) მტკიცებულების - ირიბი ჩვენების საფუძველზე პირის ბრალდებულად ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანის შესაძლებლობას.¹

3.23. აღნიშნულ საქმეზე საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლომ განმარტა, რომ ირიბი ჩვენება, ზოგადად, ნაკლებად სანდო მტკიცებულებაა, მისი გამოყენება შეიცავს პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით მცდარი აღქმის შექმნის საფრთხეს და, ამდენად, შეიძლება დასაშვები იყოს მხოლოდ გამონაკლის შემთხვევებში, კანონით გათვალისწინებული მკაფიო წესისა და სათანადო კონსტიტუციური გარანტიების უზრუნველყოფის პირობებში და არა მოქმედი სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით განსაზღვრული ზოგადი წესით. შესაბამისად, სასამართლომ დაადგინა, რომ სსსკ-ის მე-13 მუხლის მე-2 ნაწილის ის ნორმატიული შინაარსი, რომელიც შესაძლებელს ხდის ირიბი ჩვენებების საფუძველზე მიღებულ იქნეს პირის ბრალეულობასთან დაკავშირებით გადაწყვეტილება არ პასუხობს საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტით დადგენილ მტკიცებულებათ- უტყუარობის მოთხოვნებს და შესაბამისად, არაკონსტიტუციურია².

3.24. ამდენად, სასამართლო მოკლებულია სამართლებრივ შესაძლებლობას მხოლოდ ირიბი ჩვენებების საფუძველზე დაადგინოს, რომ პა-----ა ორ-----აზე იძალადა ნიზამი ნო-----მა და სიცოცხლის მოსპობით დაემუქრა მას.

3.25. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს საქართველოს უზენაესი

სასამართლოს 2016 წლის 30 დეკემბრის №424აპ-16 გადაწყვეტილებაზე, სადაც განმარტებულია, რომ საგამოძიებო ექსპერიმენტის დროს ქმედების ჩადენის ვითრების აღდგენის ამსახველი ოქმი, რომელიც შედგენილი იქნა საგამოძიებო მოქმედების ჩატარებისას, მისი შინაარსიდან გამომდინარე, წარმოადგენს პირდაპირ მტკიცებულებას, რომელიც სასამართლომ შეიძლება გამოიყენოს გამამტყუნებელი ან გამამართლებელი განაჩენის დადგენისა და დასაბუთებისათვის.

3.26. საქმეში განთვსებული 2019 წლის 10 ივნისს შედგენილი საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმის თ-ნახმად დადგენილია, რომ მარნეულის რაიონის სოფელ ყიზილაჯლოში, მარნეულის რაიონული სამმართველოს დეტექტივ გამომძიებელ იგ--რ ქვ----ის, მოწმე პა-----ა ორ-----ას, ექსპერტების ნი-ა ჯა----ის, ნუ----რ ჯა-----ის, თ-რჯიმან ნა-----ი გო-----ს მონაწილეობით, ღამის საათებში, ტექნი-ური განათების პირობებში, მშრალ ამინდში, ჩატარდა საგამოძიებო ექსპერიმენტი, რა დროსაც პა-----ა ორ-----ას გაეცნო მისი უფლება მოვალეობები, წაეკითხა მის მიერ მიცემული ჩვენება, და მიეცა წინადადება მიეღო მონაწილეობა საგამოძიებო ექსპერიმენტში. პა-----ა ორ-----ამ მათი საცხოვრებელი სახლის ეზოში განთვსებულ სამხარეულოში, საძინებელ ოთ-ხში მიუთითო- ადგილი მისი მეუღლის ნიზამ ნო-----ის მხრიდან მასზე განხორციელებული ფიზი-ური ძალადობის და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტის ადგილი. პა-----ა ორ-----ას მითითებით სრულად იქნა აღდგენილი ვით-რება, რა ვით-რებაში მიაყენა ფიზი-ური შეურაცხყოფა პა-----ა ორ-----ას და დაემუქრა სიცოცხლის მოსპობით, ექსპერიმენტის დროს გადაღებული იქნა ფოტო სურათები. სასამართლო განმარტავს, რომ აღნიშნული ოქმი სხვა პირდაპირი მტკიცებულებებით: დაზარალებულისა და მოწმეების ჩვენებებით, სასამართლო სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნით ვერ იქნა გამყარებული. სასამართლოს მიაჩნია, რომ მხოლოდ 2019 წლის 10 ივნისს შედგენილი საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი არაა საკმარისი მტკიცებულება, ბრალდებულ ნა---მ ნო-----ის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის დასადგენად.

3.27. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდების მხარის მიერ ვერ იქნა წარმოდგენილი აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათ- ერთობლიობა, რომელიც გ--ნივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. დაზარალებულის სხეულზე არ აღენიშნება და---ანებები, იმ პირობებში, როდესაც, ბრალდების მხარე მიუთითებს 2019 წლის 08 ივნისს, დაახლოებით 22:00 საათზე, მარნეულის მუნიციპალიტეტი, სოფელ ყიზილაჯლოში ნა---მ ნო-----მა მისი ოჯახის მფლობელობაში არსებულ საცხოვრებელი სახლის ეზოში მდებარე დამხმარე შენობაში განთ-ვსებულ სამხარეულოში, ფულის მოთხოვნაზე უარის მიღების შემდგ--მ ფიზი-ურად იძალადა მასთან არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლე პა-----ა ორ-----აზე, კერძოდ, მუშტებს ურტყავდა თ-ვის არეში და თმებს ქაჩავდა, რის გამოც პა-----ა ორ-----ამ განიცადა ფიზი-ური ტკივილი, ასევე 2019 წლის 09 ივნისს, დაახლოებით 19:30 საათზე, მარნეულის

მუნიციპალიტეტი, სოფელ ყიზილაჯლოში ნა---მ ნო-----მა მისი ოჯახის მფლობელობაში არსებული საცხოვრებელი სახლის საძინებელში და ეზოში მდებარე დამხმარე შენობაში განთ-ვსებულ სამზარეულოში, სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენა და ფიზი-ურად იძალადა მასთან არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფ მეუღლე პა-----ა ორ-----აზე, კერძოდ, საძინებელში შესვლისთანავე ამ უკანასკნელს თ-ვში ურტყავდა მუშტებს რასაც კატეგ--რიულად გამორიცხავს სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 10 ივნისის #003979019 დასკვნა, მაშინ როდესაც დაზარალებულმა - პა-----ე ორ-----ამ უარი განაცხადა ჩვენების მიცემაზე, სისხლის სამართლის საქმეში არ არსებობს არცერთი უტყუარი პირდაპირი ხა--ათის მტკიცებულება, რომლის შინაარსიდან გამომდინარე შესაძლებელი იქნებოდა ნა---მ ნო-----ის მხრიდან მეუღლის პა-----ა ორ-----ას მიმართ განხორციელებული სავარაუდო ძალადობისა და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტის დადგენა.

3.28. სასამართლო ასევე აღნიშნავს, რომ ბრალდებულმა საქმის არსებითი განხილვის დროს გამოიყენა დუმილის უფლება და სასამართლოს არ მისცა ჩვენება. საქართველოს სსსკ-ის 38-ე მუხლის მე-4 ნაწილის თ-ნახმად, ბრალდებულს შეუძლია ნებისმიერ დროს გამოიყენოს დუმილის უფლება. თუ ბრალდებული ირჩევს დუმილის უფლებას, ეს არ შეიძლება შეფასდეს მისი ბრალეულობის დამადასტურებელ მტკიცებულებად. ამდენად, ბრალდებულის მიერ დუმილის უფლებით სარგებლობა ვერ იქნება გამოყენებული მის წინააღმდეგ და ვერ შეფასდება მისი ბრალეულობის დამადასტურებელ მტკიცებულებად.

3.39. სასამართლო ასევე ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის მიერ საბოლოო სიტყვაში დაფიქსირებულ განმარტებაზე, რომ იგი არ აღიარებს მეუღლის მიმართ განხორციელებულ ძალადობას და სიცოცხლის მოსპობის მუქარის ფაქტს და ითხოვს მის მიმართ გამამართლებელი განაჩენის გამოტანას.

4. სამართლებრივი შეფასება:

4.1. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმინალიზებულია ოჯახში ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზი-ური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი. განსახილველი დანაშაულისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯახის წევრის) ფიზი-ური და ფსიქი-ური ჯანმრთელობა. დანაშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ბ) სისტემატურ შეურაცხყოფაში, შანტაჟსა და დამცირებაში. ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის

ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა, ამასთან, ამ ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული მძიმე შედეგი.

4.2. საქართველოს სსკ-ის 11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ოჯახის წევრი ამ კანონის მიზნებისათვის არის, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), ნაშვილები, მინდობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მინდობით-რმძრდელუი (დედობილი, მამობილი) შვილობილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწინებაში მყოფი პირები და მათი ოჯახის წევრები, მეურვე, მეურვე, მზრუნველი, მხარდანჭერი, აგრეთვე ნებისმიერ სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

4.3. ამდენად, სასამართლო საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსისა და „ოჯახში ძალადობის აღკვეთის, ოჯახში ძალადობის მსხვერპლთ- დაცვისა და დახმარების შესახებ“ საქართველოს კანონის რეგულაციების შესაბამისად განმარტავს, რომ არ აქვს არსებითი მნიშვნელობა მეუღლეები იმყოფებიან თუ არა რეგისტრირებულ ქორწინებაში, მთ-ვარია ისინი ერთ-დ ეწევიან (ეწეოდნენ) ოჯახურ ცხოვრებას, ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

4.4. ანალოგიური მიდგ--მა აქვს ადამიანის უფლებათ- ევროპულ სასამართლოს, რომელმაც ერთ-ერთ თ-ვის ადრინდელ გადაწყვეტილებაში დაადგინა, რომ ადამიანის მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

4.5. სასამართლო აღნიშნავს, რომ ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებებით უტყუარად დადგენილია, რომ ნა---მ ნო-----ი არის პა-----ა ორ-----ას მეუღლე ანუ ისინი არიან ოჯახის წევრები.

4.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ს 126¹ მუხლის შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებულმა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის 151-ე მუხლით სისხლის სამართლებრივი პასუხისმგებლობა დაწესებულია მუქარისთვის, რაც გულისხმობს სიცოცხლის მოსპობისა და ჯანმრთელობის და--- ანების ანდა ქონების განადგურების მუქარას, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში. ბრალდების მხარის მიერ სასამართლოში არ ყოფილა წარმოდგენილი გ--ნივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთ-ნხმებულ მტკიცებულებათ- ერთობლიობა რომლებიც დაადასტურებდა ნა---მ ნო-----ის მხრიდან პა-----ა ორ-----ას მიმართ განხორციელებული ქმედებით ამ უკანასკნელის ფიზიკური ტკივილის განცდის

და მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში ფაქტს, კერძოდ სასამართლო პროცესზე დაზარალებულმა პა-----ა ორ-----ამ უარი განაცხადა ჩვენების მიცემაზე, ხოლო სსიპ ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს 2019 წლის 10 ივნისის #003979019 დასკვნის თანახმად კი პა-----ე ორ-----ას სხეულზე ფიზიკური და---ანების ნიშნები არ აღენიშნება.

4.7. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მე-11¹ მუხლით განსაზღვრულია პასუხისმგებლობა ოჯახური დანაშაულისთვის, რაც განმარტებულია, როგორც ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ამ კოდექსის 108-ე, 109-ე, 115-ე, 117-ე, 118-ე, 120-ე, 125-ე, 126-ე, 137-ე-141-ე, 143-ე, 144-ე-144³, 149-ე-151-ე, 160-ე, 171-ე, 253-ე, 255-ე, 255¹, 381¹ და 381² მუხლებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენა. ოჯახური დანაშაულისათვის სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა განისაზღვრება ამ მუხლში აღნიშნული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის შესაბამისი მუხლით, ამ მუხლზე მითითებით.

4.8. საქმეში წარმოდგენილი და სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეული მტკიცებულებების შეფასებით სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ ბრალდების მხარის მიერ არ არის წარმოდგენილი არცერთი პირდაპირი ხა--ათის მტკიცებულება (არა თუ მტკიცებულებათ-ერთობლიობა), რომელიც დაადასტურებდა იმ გარემოებას დაემუქრა თუ არა ნა---მ მამედოვი პა-----ე ორ-----ას მას სიცოცხლის მოსპობით. მოცემულ საქმეზე ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი მტკიცებულებები არ არის სანდო, სარწმუნო და უტყუარი და ნა--მ ნო-----ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში უნდა გამართლდეს.

4.9. საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, არავინ არ არის ვალდებული ამტკიცოს თ-ვისი უდანაშაულობა. ბრალდების მტკიცების მოვალეობა ეკისრება ბრალმდებელს. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, დადგენილება ბრალდებულის სახით პირის პასუხისმგებლობაში მიცემის შესახებ და გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

4.10. საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს მიერ განმარტებულია, რომ აღნიშნული კონსტიტუციური დებულება წარმოადგენს სამართლებრივი სახელმწიფოს ერთ-ერთ საფუძველს, განამტკიცებს უდანაშაულო პირის მსჯავრდების თ-ვიდან აცილების მნიშვნელოვან, საყოველთ-ოდ აღიარებულ პრინციპს - „in dubio pro reo“, რომლის თანახმად, დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხა--ათის ბრალდებების საფუძველზე და, ამდენად, სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის

მნიშვნელოვან გარანტიას ქმნის. **მხოლოდ უტყუარი მტკიცებულებების საფუძველზე პასუხისმგებლობის დაკისრების პრინციპი** წარმოადგენს იმის გარანტიას, რომ სახელმწიფო მოხელეთ- **თვითნებობისა თუ შეცდომების** შედეგად არ მოხდეს უდანაშაულო პირის მსჯავრდება. სამართლებრივი სახელმწიფო გულისხმობს ისეთი სამართლებრივი სისტემის არსებობას, რომლის პირობებშიც პირის წინააღმდეგ განხორციელებული მართლმსაჯულების ღონისძიებები - ბრალდება და პასუხისმგებლობის დაკისრება უნდა განხორციელდეს ადეკვატური სტანდარტების შესაბამისად¹.

4.11. ადამიანის უფლებათ- ევროპული სასამართლოს მიერ ბარბერას (Barberà) და სხვათ- საქმეზე განმარტებულია, რომ პროკურატურამ უნდა წარადგინოს საკმარისი მტკიცებულებები იმისათვის რათ- პირის მსჯავრდება მოხდეს.² უდანაშაულობის პრეზუმფცია დაირღვევა, თუ მტკიცების ტვირთი ბრალდების ნაცვლად დაცვას დაეკისრება.³

4.12. საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თ-ნახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს კანონიერი, დასაბუთებული და სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-2 ნაწილის მიხედვით, სასამართლოს განაჩენი კანონიერია, თუ იგი გამოტანილია საქართველოს კონსტიტუციის, ამ კოდექსისა და საქართველოს სხვა კანონების მოთხოვნათ- დაცვით, რომელთ- ნორმებიც გამოყენებული იყო სისხლის სამართლის პროცესში. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის თ-ნახმად, სასამართლოს განაჩენი დასაბუთებულია, თუ ის ემყარება სასამართლო განხილვის დროს გამოკვლეულ, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათ- ერთობლიობას. განაჩენში ჩამოყალიბებული ყველა დასკვნა და გადაწყვეტილება დასაბუთებული უნდა იყოს.

4.13. საქართველოს სსსკ-ის მე-13 მუხლის თ-ნახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთ-ნ შეთ-ნხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათ- ერთობლიობას, რომელიც გ--ნივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას. მტკიცებულების შეფასების დროს წარმოშობილი ეჭვი, რომელიც არ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის (მსჯავრდებულის) სასარგებლოდ.

4.14. სასამართლო დამატებით განმარტავს, რომ მტკიცებულებათ- ერთობლიობა უნდა იყოს ერთმანეთთ-ნ შეთ-ნხმებული, მტკიცებულებებს შორის უნდა არსებობდეს შინაარსობრივი კავშირი და ერთმანეთთ-ნ შეთ-ნხმებული მტკიცებულებები აშკარად უნდა ადასტურებდნენ რაიმე ფაქტს ან გარემოებას და მათში ეჭვის შეტანის გ--ნივრული საფუძველი არ უნდა არსებობდეს. ასევე მტკიცებულებათ- ერთობლიობა უნდა იყოს დამაჯერებელი ობიექტური, ნეიტრალური პირისათვის, რათ- ეს პირი დარწმუნდეს სწორედ ბრალდებულის მიერ დანაშაულის ჩადენაში. დამაჯერებლობის ხარისხი იმდენად მაღალი უნდა იყოს, რომ რაიმე გ--ნივრულ ეჭვს ან ვარაუდს არ უნდა იწვევდეს ბრალდებულის

მიმართ. მტკიცებულებათ- ერთობლიობა, რომელიც ადგენს და ადასტურებს გარკვეულ ფაქტებსა და გარემოებებს, არ უნდა წარმოშობდეს ისეთ კითხვებს, რომლებიც დანაშაულის ჩადენის ფაქტობრივ გარემოებებს ეჭვქვეშ დააყენებს და გააჩენს გ--ნივრულ კითხვებს ამ პოზიციის საწინააღმდეგ--დ.

4.15. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციით და სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად ყველა კატეგ--რიის საქმეზე დადგენილია ერთი სტანდარტი - ერთმანეთთ-ნ შეთ-ნხმებული, აშკარა და დამაჯერებელი (უტყუარი) მტკიცებულებების ერთობლიობა, რომლიდანაც გამონაკლისი არ არის დასაშვები. მაგალით-დ, საკითხის იმგვარად შეფასება და გადაწყვეტა, რომ ოჯახური ძალადობის კატეგ--რიის საქმეებზე გამამტყუნებელი განაჩენის გამოსატანად დადგინდეს უფრო დაბალი მტკიცებულებითი სტანდარტი, ვიდრე ამას საქართველოს კონსტიტუცია და საპროცესო კოდექსი მოითხოვს, არსობრივად მცდარია. არასაკმარისი, არადამაჯერებელი და უტყუარი მტკიცებულებების გარეშე პირის მსჯავრდება დაუშვებელია და არსებით-დ ეწინააღმდეგება როგ--რც საქართველოს კონსტიტუციით- და სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით, ასევე ადამიანის უფლებათ- ევროპული სასამართლოს გადაწყვეტილებებით დადგენილ სტანდარტებს.

4.16. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო მივიდა დასკვნამდე, რომ საქმეზე არ მოიპოვება გ--ნივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, ერთმანეთთ-ნ შეთ-ნხმებულ, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებულებათ- ერთობლიობა ნა---მ ნო----- --ის საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) და სსკ-ის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, რის გამოც იგი წარდგენილ ბრალდებაში ცნობილ უნდა იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს.

5. აღკვეთის ღონისძიების, ნივთმტკიცების საკითხის გადაწყვეტა:

ნა---მ ნო-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თ-ნახმად, საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, მოწიგალო ფერის ლაქის ნიმუში განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით.

ერთი ცალი ფარდა დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს.

ნა---მ ნო-----ის ტანსაცმელი დაუბრუნდეს ნა---მ ნო-----ს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი:

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის, საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-5, მე-13, 76-ე, 82-ე, 92-ე, 169-ე, 258-260-ე, 268-ე, 270-272-ე, 275-277-ე, 293-ე მუხლების, შესაბამისად, სასამართლომ

და ა დ გ ი ნ ა:

ნა---მ ნო-----ი ცნობილ იქნეს უდანაშაულოდ საქართველოს სსკ-ს 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2019 წლის 8 ივნისის ეპიზოდი) სსკ-ს 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით (2019 წლის 9 ივნისის ეპიზოდი) და ამავე კოდექსის 11¹, 151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედებისათვის წარდგენილ ბრალდებაში და გამართლდეს.

ნა---მ ნო-----ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება პატიმრობა გაუქმდეს და იგი დაუყოვნებლივ განთავსდეს სახდომათ-დარბაზ---დან.

ნა---მ ნო-----ს აქვს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 92-ე მუხლით გათვალისწინებული ზიანის ანაზღაურების უფლება.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თანახმად, საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, მოწით-ლო ფერის ლაქის ნიმუში განადგურდეს კანონით დადგენილი წესით.

ერთი ცალი ფარდა დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს.

ნა---მ ნო-----ის ტანსაცმელი დაუბრუნდეს **ნა---მ ნო-----ს**.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადების-ნავე და ექვემდებარება აღსრულებას.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთ-პალატაში, ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალიანი